

Predica de la Krefeld

Duminică, 05 aprilie 2015, ora 10³⁰

Ewald Frank

Cuvântul de introducere din Matei 28:1-7: *„La sfârșitul zilei Sabatului, când începea să se lumineze înspre ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul. Și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ; căci un înger al Domnului s-a coborât din cer, a venit și a prăvălit piatra de la ușa mormântului și a șezut pe ea. Înfățișarea lui era ca fulgerul, și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada. Străjerii au tremurat de frica lui și au rămas ca niște morți. Dar îngerul a luat cuvântul și a zis femeilor: «Nu vă temeți; căci știu că voi căutați pe Isus care a fost răstignit. Nu este aici; a înviat, după cum zisese. Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul; și duceți-vă repede de spuneți ucenicilor Lui că a înviat dintre cei morți. Iată că El merge înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea. Iată că v-am spus lucrul acesta»”; Luca 24:5-6: „Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu? Nu este aici, ci a înviat”; Rom. 6:8-11: „Acum, dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și trăi împreună cu El, întrucât știm că Hristosul înviat din morți nu mai moare: moartea nu mai are nici o stăpânire asupra Lui. Fiindcă prin moartea de care a murit, El a murit pentru păcat, o dată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți față de păcat, și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru”.*

Vă spun tuturor bine ați venit în Numele scump al Domnului nostru! Noi am auzit deja un Cuvânt minunat. Fiecare Cuvânt ni se adresează și ne cercetează. Noi suntem în legătură cu Dumnezeu, cu Cuvântul și cu Duhul și-I suntem mulțumitori Domnului că nu numai atunci în 1 Cor. 15:6 a fost dată mărturia: *„S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată”*, dar și acum El este prezent, El este același ieri, azi și în veci.

Frații noștri să știe că noi citim emailurile pe care ei ni le scriu; pretutindeni frații ne ascultă și noi putem fi văzuți. Voi nu vă puteți da seama ce înseamnă aceasta pentru mine. În toate călătoriile pe care le-am făcut în decursul a cincizeci de ani în diferite țări, Dumnezeu a dăruit har și pretutindeni credincioșii care au acceptat și au primit Cuvântul, au posibilitatea acum să asculte și să vadă.

Numele Domnului să fie mult lăudat și cinstit. Noi suntem mulțumitori pentru ceea ce ne este spus în Sfânta Scriptură și despre înviere: „*Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu?*”. Nu este astăzi așa? În toate bisericile moarte Cel viu nici nu mai este prezent. Dumnezeu este prezent acolo unde El Se poate descoperi, unde El poate vorbi, unde El poate salva, unde poate vindeca, unde El poate binecuvânta. Dumnezeu nu este în nicio religie. Dumnezeu S-a descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru, și ne-a dăruit salvarea și mântuirea, prin har. El ne-a înfiat ca fii și fiice ale lui Dumnezeu și a făcut din noi Trupul lui Hristos care este compus din mai multe mădulare care alcătuiesc o unitate, iar Domnul nostru Isus Hristos este Capul Bisericii.

Nu vă faceți prea multe griji din pricina mea; eu am fost puțin neatent cu trupul meu. Voi știți, câteodată îmi merge așa cum mi-am mers în Ulan Bator unde erau minus 24 de grade, iar în Manila au fost plus 28 de grade; și toate aceste diferențe de temperatură afectează trupul. Pur și simplu trebuie să rezisti. Câteodată aparatele de aer condiționat au efecte negative asupra trupului, dar Îi mulțumim Domnului, eu încă mai pot. Eu am socotit: Moise și-a început însărcinarea la vârsta de 80 de ani, și, de fapt, eu am vrut să încetez la vârsta de 80 de ani, da. Dar Domnul nu întârzie cu împlinirea făgăduinței, ci El așteaptă până când ultimii sunt chemați afară. Este atât de puternic să-i auzim pe frații noștri cum dau mărturie despre ceea ce face Dumnezeu pretutindeni pe pământ. Fratele Miskys a dat mărturie despre ceea ce face Domnul acum în Brazilia. Lucruri neobișnuite, o lucrare a lui Dumnezeu nemaipomenită; oamenii se întorc la Cuvânt și găsesc calea lor înapoi la Domnul. Minunat!

Astăzi vom cerceta câteva versete din Scriptură care tratează tema învierii Domnului nostru și vorbesc despre acest eveniment. Dar

permiteți-mi s-o spun direct acum. Ce ar fi dacă noi am avea doar mărturiile de atunci și noi n-am putea da mărturie despre ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru?

Frați și surori, acesta este lucrul mareț și puternic, că Domnul S-a descoperit în timpul nostru într-un mod supranatural. Acum să ne gândim la chemarea fratelui Branham. Dacă ne gândim la chemarea lui Moise și a lui Pavel atunci suntem mulțumitori – dar aceasta a fost atunci. Dar în timpul nostru a avut loc o chemare și o trimitere divină; și la această chemare, fratelui Branham i s-a spus: „Așa cum lui Moise i s-au dat două semne tot așa și ție ți se vor da două semne”. Pur și simplu, o călăuzire legată cu chemarea, ca să se spună exact ceea ce aparține de chemare și ce trebuie să fie făcut. Toți aceia pe care Domnul i-a chemat și i-a trimis au primit călăuzirea pentru ceea ce aveau de făcut. Gândiți-vă, Noe a primit călăuziri exacte pentru ceea ce trebuia să facă. Lui Moise i s-a spus: „*Vezi să faci totul după chipul care ți s-a arătat pe munte*” (Ex. 25:40). Lucrul puternic a fost că toți aceia care aveau de împlinit o însărcinare au primit inspirație de la Dumnezeu și au făcut totul exact așa cum le-a fost poruncit. Fie că a fost vorba de chivot – pe acesta nu l-a construit Moise – tot ceea ce trebuia făcut, totul s-a făcut exact așa cum i-a fost arătat și descoperit lui Moise. Toți aceia care aveau de îndeplinit o însărcinare au fost inspirați și călăuziți de Dumnezeu ca s-o facă exact așa cum Domnul a descoperit-o.

Exact așa este și cu Biserica Dumnezeului celui viu. Noi credem cu adevărat în reșezarea deplină, că totul va fi adus înapoi în starea corectă înaintea lui Dumnezeu. Și Domnul va avea o lucrare scurtă și puternică în Biserica Lui. Aceasta a spus-o El însuși. Însărcinarea noastră este să purtăm acest Cuvânt. Niciodată înainte n-au fost astfel de posibilități cum le avem acum la dispoziție: în același timp, pe tot pământul, acest Cuvânt poate fi ascultat, crezut și primit în toate popoarele și în toate limbile. Toți cei care ascultă Cuvântul simt că nu este un om care-și prezintă programul propriu sau care dorește să fie ceva, ci este ultimul mesaj divin pe care Dumnezeu îl adresează poporului Său pentru ca totul să fie adus în starea corectă.

Să spunem și acest lucru încă o dată. În mișcarea penticostală s-au întâmplat multe lucruri prin lucrarea Duhului Sfânt – aceasta n-o poate nega nimeni. Dar după aceste lucrări ale Duhului a trebuit să vină propovăduirea Cuvântului. Toți au rămas în direcțiile lor de credință, dar Dumnezeu dorește să ne aducă înapoi și de aceea cele trei lucruri trebuie să lucreze împreună: Sângele, Cuvântul și Duhul; acestea trei aparțin împreună. Doar lucrarea Duhului nu este suficientă, pentru că Dumnezeu permite ca soarele să răsară atât peste cei dreپți cât și pe cei nedreپți, ploaia cade peste cei răi și peste cei buni. Este scris în Ps. 22:30: *„O sămânță de oameni (sămânța Lui – în lb. germană) Îi va sluji”*. Dumnezeu are o sămânță și această sămânță Îi va sluji. În Ps. 22 se vorbește despre ceea ce a făcut Domnul pentru noi și suntem mulțumitori că putem s-o trăim. În Ps. 22 avem totul; vers. 1: *„Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit”*, și apoi v. 9: *„Da, Tu m-ai scos din pântecul mamei, m-ai pus la adăpost de orice grijă la țâțele mamei mele”*; v. 17-18: *„Toate oasele aș putea să mi le număr. Ei, însă, pândesc și mă privesc; își împart hainele mele între ei și trag la sorț pentru cămașa mea”*. Totul s-a întâmplat exact așa cum a fost scris. Apoi v. 22: *„Voi vesti Numele Tău fraților mei și Te voi lăuda în mijlocul adunării”*. Când se întâmplă acest lucru? *„Când Îmi voi da viața ca ispășire pentru frații Mei”* – El, întâiul născut dintre mulți frați – „atunci voi face cunoscut Numele Tău fraților Mei. Nu tuturor oamenilor, ci fraților Mei” adică tuturor acelor care sunt născuți din Dumnezeu, născuți din nou la o nădejde vie, care au devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu acestora El le-a descoperit Numele care este mai presus de orice Nume. Și lucrul frumos care este scris aici este: *„Te voi lăuda în mijlocul adunării”*; „Eu voi zidi Biserica Mea”. El Și-a dat viața pentru noi, ne-a răscumpărat, El zidește Biserica Lui și Se descoperă. Apoi v. 29: *„Toți cei puternici de pe pământ vor mânca și se vor închina și ei; înaintea Lui se vor pleca toți cei ce se coboară în țărână, cei ce nu pot să-și păstreze viața”*. Apoi vine exprimarea puternică: *„O sămânță de oameni (sămânța Lui) Îi va sluji”* (v. 30). Aleluia! Aleluia! Cu aceasta trebuie să mergem imediat mai departe la Isaia 53 ca să vedem că El Și-a jertfit viața pentru noi, că El va vedea o sămânță de urmași și că va trăi multă vreme. Isaia 53:10: *„Domnul a găsit cu cale să-L*

zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași (sămânța Lui), va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui". Tot ceea ce face Dumnezeu este bine făcut, dar trebuie să fie descoperit în viața noastră. Cu adevărat noi să putem spune cu convingere că: El ni S-a descoperit. El ne-a descoperit planul Său de mântuire, ne-a descoperit Numele, ne-a deschis ochii, ne-a deschis inimile ca să credem așa cum zice Scriptura".

Noi am putea citi multe versete biblice pentru ca toți să știe că tot ceea ce a fost anunțat și prezis în Vechiul Testament s-a împlinit în Noul Testament și ceea ce a mai rămas de împlinit se va împlini. Toți genunchii se vor pleca și fiecare limbă va mărturisi că Isus Hristos este Domnul.

Acum să citim din Efeseni ca să arătăm cum a încadrat apostolul Pavel răscumpărarea isprăvită a Bisericii. Noi am citit toate versetele biblice, inclusiv Gal. 6. Vom repeta încă o dată Gal. 6:15: *„Căci, în Hristos Isus, nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur nu sunt nimic, ci a fi o făptură nouă”*. Născut din nou la o nădejde vie prin puterea învierii lui Isus Hristos din morți.

Frați și surori, voi care sunteți aici prezenți și voi de pe întregul pământ. Aici Pavel a redat în mod unic, pe deplin, planul de mântuire al lui Dumnezeu cu Biserica. Citim direct în Efes. 1:3: *„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos”*.

Spuneți pur și simplu „Amin”, pentru că noi credem din toată inima. Domnul a luat de peste noi tot blestemul și ne-a dăruit întreaga binecuvântare divină absolută, și așteptarea noastră este ca aceasta să fie descoperită acum în noi toți. Vă rog, dacă credem ceea ce este scris în v. 4 atunci trebuie să ne fie descoperit ceea ce este scris în v. 3. Vers. 4: *„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce...”*. Deci ambele lucruri: alegerea înainte de întemeierea lumii ca să fim binecuvântați cu fiecare binecuvântare duhovnicească pe care ne-a dat-o Dumnezeu în locurile cerești și, în final, să fim fără prihană înaintea Lui. Apoi

vers. 7: „În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor noastre, după bogățiile harului Său”. Să spunem „Amin” pentru că exact așa este scris. Așa s-a întâmplat și așa avem dreptul s-o credem și s-o primim. Apoi Ef. 1:17: „Și mă rog ca Dumnezeuul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui”. Și acesta este un cadou din partea lui Dumnezeu care este gândit pentru noi.

Apoi în Ef. 2:4-5: „Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har Sunteți mântuiți)”. Aceasta este o realitate divină. Așa este scris și așa s-a întâmplat. Vers. 6: „El ne-a înviat împreună, și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus”. În ochii lui Dumnezeu suntem deja desăvârșiți, suntem proslăviți. Apoi ne uităm la Ef. 2:15: „și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduirile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace”. Deci nu ne-a dăruit doar pacea, ci ne-a făcut și împăciuitori. Suntem mulțumitori lui Dumnezeu că avem aceste cuvinte.

Acum ne întoarcem la ceea ce îmi este în mod deosebit pe inimă. În Efeseni cap. 3 și 4 ne-a fost spus tot ceea ce am primit noi, ca credincioși, ca Biserică, de la Dumnezeu. Citim în Ef. 3:8: „Da, mie, care sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc Neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos”. Mai întâi a venit mesajul divin adresat iudeilor. Apoi în Fapte 13:47, Pavel se adresează neamurilor, referindu-se la Isaia 49:6, pentru că așa este scris: „Te-am pus să fii lumina neamurilor”. Apoi citim mai departe Ef. 3:9: „și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile; pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu”. Toate puterile, toate stăpânirile sunt biruite pentru că așa este scris: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale”. Toate puterile, toate stăpânirile sunt biruite, iar biruința Domnului nostru este biruința noastră. Apoi continuăm privitor la Biserică. Citim Ef. 4:3 „și căutați să păstrați

unirea Duhului, prin legătura păcii”. Și noi știm foarte bine cum se întâmplă acest lucru. Fiecare învățătură adevărată ne leagă pe noi, Biserica, unii cu alții. Fiecare învățătură falsă rupe Biserica. Trebuie să fim foarte atenți. Noi vom citi ce a spus Pavel în 1 Cor. 11.

Citim mai departe din Ef. 4: 5-6: *„Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți*”. Acum vă rog să ascultați foarte atent. Aici avem descris ce s-a întâmplat în dimineața Paștelui. Citim Ef. 4 de la v. 8 la 10: *„De aceea este zis: «S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.» Și acest: «S-a suit» ce înseamnă decât că înainte Se pogorâse în părțile mai de jos ale pământului? Cel ce S-a coborât, este același cu Cel ce S-a suit mai presus de toate cerurile ca să umple toate lucrurile*”.

Frați și surori, sfinții din Vechiul Testament au trebuit să aștepte jos. A fost ca o închisoare. Ei trebuiau să aștepte până când jertfa avea să fie adusă, până când Sângele noului legământ avea să fie vărsat, ca să elibereze, să răscumpere și să dăruiască mântuirea lui Dumnezeu. Domnul nostru nu doar a murit, ci, în Duhul, S-a coborât în părțile cele mai de jos ale pământului și a propovăduit puternic ceea ce s-a întâmplat. Și pentru toți din întregul Vechi Testament care și-au pus încrederea lor în Domnul, acela a fost ceasul și aceea a fost ziua pe care Domnul a făcut-o pentru ei. Astfel este dată mărturia în Mat. 27:53: *„Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora*”. Învierea sfinților din perioada Vechiului Testament a fost o realitate divină în legătură cu învierea iubitului nostru Domn. Domnul nostru nu doar a spus: „Eu sunt Învierea și Viața”, ci El este Învierea, El este Viața și El a dovedit aceasta. Când va avea loc prima înviere, El va veni din nou. El care este Învierea, El a scos afară boldul morții și a zdrobit capul Șarpelui.

Frați și surori, în iubitul nostru Domn, noi avem totul. Fără El n-avem nimic; cu El avem totul. De aceea este scris: *„Cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?”* (Rom. 8:32).

Aici în Ef. 4 avem scris că El a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor. Iar în vers. 11 și 12 este scris: *„Și El a dat pe unii apostoli;*

pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos". Fiecare dar și fiecare slujbă pe care Dumnezeu o pune în Biserică este gândită întotdeauna pentru zidire; niciodată pentru distrugere, ci întotdeauna pentru zidire.

Pavel a avut ceva deosebit în inima lui, lucru pe care la exprimat în 2 Cor. 11 unde ne este arătat că Biserica va fi înfățișată înaintea Domnului ca o fecioară curată. 2 Cor. 11:2: „*Căci Sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un Bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată*”.

Frați și surori, aceasta este dorința a unui adevărat sol al lui Dumnezeu, ca nu doar el să fie pregătit când Domnul revine, ci ca toți aceia care fac parte din Biserica Domnului să fie pregătiți. Știm că fratele Branham a avut o viziune deosebită, când el a văzut cum Biserica Mireasă a ieșit din cadență. Apoi, în final, ea a reintrat în cadență. Eu nu am griji pământești, dar sunt îngrijorat din pricina Bisericii pentru care Domnul Și-a dat viața și Și-a vărsat Sângele. Domnul pretinde pentru Sine această gloată răscumpărată prin Sânge. Toți ceilalți pot merge mai departe pe căile lor proprii, ei pot crede ceea ce doresc. Mă gândesc acum la tot ceea ce se face din predicile fratelui Branham, cum sunt scoase din context citate, iar Sfânta Scriptură este lăsată deoparte. De aici decurg toate neînțelegerile.

În Luca 24 noi avem tabloul biblic cu Domnul înviat, care a început cu Moise, a continuat cu Prorocii și cu Psalmii și a încheiat spunând că totul s-a împlinit după cum a fost scris și până astăzi încă este scris.

Cum este posibil ca oamenii să pretindă că Domnul a venit în anul 1963, că El a părăsit tronul de har? Numai pentru că fratele Branham a spus: „Acum Mielul părăsește tronul de har, ia Cartea ca să-i deschidă cele șapte peceti”. Dar fratele Branham a văzut același lucru pe care l-a văzut Ioan pe insula Patmos. În anul 1963 niciun Miel n-a părăsit tronul de har. Dumnezeu a descoperit în anul 1963 ceea ce era scris în peceti și a arătat-o în detaliu. Cât de clar și răspicat a vorbit fratele Branham despre ceea ce s-a întâmplat în primele patru

peceti; Cât de clar a vorbit despre ceea ce s-a întâmplat în a cincea pecete și încă se va mai întâmpla. Și cât de clar a spus el că pecetea a cincea și a șasea sunt cu privire la necazul cel mare care are loc după răpire.

Eu am citit predicile fratelui Branham, le-am tradus și știu ceea ce a vrut el să spună. Și de aceea durerea din interiorul meu este atât de mare când frații se referă la fratele Branham, dar ei spun ceea ce au în mintea lor despre șapte tunete, șapte peceti, ș.a.m.d. Atunci pentru mine este o durere aproape insuportabilă. Toate prigoanele, tot ceea ce se spune despre mine sau despre noi sunt nimic în comparație cu marea durere ce mi-o cauzează unii când se referă la fratele Branham, dar nu iau citatele ca să le aducă în Scriptură. Cu adevărat trebuie să citești până la sfârșit ca să vezi că fratele Branham a spus în pecetea a șaptea: „Domnul mai este pe tronul de har; noi încă mai suntem în timpul harului”. Iubiților, este atât de important, dar am nădejdea că voi înțelegeți durerea mea. Eu doresc ca iubitului nostru Domn să-I fie înfățișată o Mireasă fără pată și fără zbârcitură. Și am curajul să spun că în Biserica Dumnezeului celui viu nu există nicio învățătură străină rătăcitoare, ci doar învățătura adevărată a sfintei Scripturi. Noi am spus aceasta nu demult: când are loc pecetluirea atunci poate fi pecetluit doar ceea ce a dăruit Dumnezeu. Dumnezeu nu poate pecetlui nicio rătăcire. Dumnezeu poate pecetlui doar Cuvântul descoperit în ucenicii Lui. Și ucenicii Lui cred numai ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă în scurt timp voi mă amintiți în rugăciunea voastră atunci vă rog să includeți aceste lucruri care mă îngrijorează și rugați-L pe Dumnezeu ca El să dăruiască o schimbare. Pentru că chemarea afară, se pare, ca și cum ar fi avut deja loc. Ultimii mai sunt chemați. Acum este vorba despre toți care au primit slujba fratelui Branham. Poate trebuie s-o mai repet odată: nu mă privește pe mine, ci privește slujba.

Pavel a scris aici, că slujba harului i-a fost dată direct de la Dumnezeu, i-a fost pusă pe umeri o însărcinare obligatorie, pentru Biserică, ca să împărtășească cu Biserica ceea ce Dumnezeu îi are de spus. Ce a fost cu fratele Branham? Un proroc al Cuvântului care ne-a adus înapoi la Cuvânt. De ce Domnul i-a spus: „Depozitează hrana!

Depozitează hrana!”? Fraților și surorilor, el niciodată n-a primit porunca să împartă hrana, ci el a primit însărcinarea doar să depoziteze hrana.

Acest lucru îl spun înaintea atotputernicului Dumnezeu: eu n-am știut nimic că Domnul va vorbi cu mine sau cu altcineva. Eu am știut că Domnul a vorbit cu fratele Branham, cu prorocul, acest lucru l-am știut cu toții. Dar că El îmi va vorbi cu o voce pătrunzătoare, poruncitoare, nu cu o voce obișnuită, ca într-o conversație, ci mi-a vorbit ca o poruncă: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în scurt timp. Te voi trimite în alte orașe să propovăduiești Cuvântul Meu”. Aceste cuvinte sunt la fel de adevărate ca fiecare Cuvânt din sfânta Scriptură. Dar aceasta n-a fost totul. Când eu m-am putut ridica, m-am uitat pe fereastră, și am spus: „Doamne, ei nu mă vor asculta. Ei au totul din belșug, ei nu sunt pregătiți să asculte”. Atunci, de sus, din dreapta, din nou, cu o voce poruncitoare, a venit următoarea vorbire a Domnului rostită cu un glas poruncitor: „Robul Meu, va veni o mare foamete. Depozitează hrana. Pentru că atunci tu vei sta în mijlocul poporului și vei împărți hrana”.

Generația tânără nu știe nimic despre ceea ce a avut loc în țara noastră în acel timp. Cine a știut că în august 1961 tancurile americane și cele rusești vor sta față-n față la poarta Brandenburg? Și președintele american Kennedy a spus: „Eu voi face un exemplu din Berlin”. Noi nu știam ce se va întâmpla în ziua următoare. Aceste lucruri se întâmplau înainte de 2 aprilie 1962. Noi toți eram într-o tensiune, nu știam ce se va întâmpla în țară. Ceea ce noi am făcut a fost că am cumpărat hrană pământească și am depozitat-o în pivniță; am umplut pivnița și n-a venit nicio foamete, dar a venit un mare necaz peste mine și eu am spus Domnului: „Eu nu mai pot trăi, nu mai pot predica. Tu ai spus că va veni o foamete și n-a venit. Ia-mi viața! Eu nu mai pot”. Apoi a urmat zborul peste ocean și discuția pe care am avut-o cu fratele Branham. El a repetat în limba engleză tot ceea ce Domnul îmi spusese în limba germană. Apoi el mi-a mai spus: „Tu ai înțeles greșit ce ți-a spus Domnul. Tu ai crezut că va veni o foamete pământească și voi ați depozitat hrană pământească. Dar Dumnezeu va trimite o foame după auzirea Cuvântului Său, și hrana pe care trebuie s-o depozitezi este Cuvântul făgăduit pentru acest timp și este

conținută în predicile care au fost înregistrate pe benzi. Acest lucru l-a spus fratele Branham, și de aceea slujba pe care o avem acum este într-o legătură directă cu slujba fratelui Branham. El a propovăduit toate adevărurile biblice, dar după plecarea lui Acasă aceste adevăruri biblice au fost purtate pe întregul pământ și Dumnezeu a trimis o mare foame după Cuvântul Său. De aceea suntem mulțumitori că noi nu ne jucăm de-a religia și nu avem adunări carismatice. Ci noi ne adunăm înaintea Feței lui Dumnezeu, ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu și ne lăsăm aduși în conformitate cu Cuvântul și știm că noi care astăzi aparținem de Biserica Mireasă noi trăim ceea ce Dumnezeu este pe cale să facă în Biserica Lui în lucrarea de încheiere de pe pământ, când El aduce totul înapoi în starea corectă.

În cuprins, putem spune înaintea Feței lui Dumnezeu că am primit har înaintea Lui, că noi am înțeles corect tot ceea ce a propovăduit fratele Branham, că noi am putut aduce totul înapoi în sfânta Scriptură și știm că Biserica Mireasă este o Biserică a Cuvântului; nu este o grămadă de pietre, ci este o Biserică a Dumnezeului celui viu, zidită pe fundamentul apostolilor și prorocilor, unde Însuși Isus Hristos este piatra de temelie; și Biserica este și rămâne stâlpul și temelia adevărului. Până astăzi n-a trebuit să retractăm nimic din ceea ce am propovăduit, ci noi am vestit ceea ce Dumnezeu a spus în Cuvântul Său și Domnul a permis să cadă în inimile voastre.

Înainte de încheiere, mai citim următorul verset din 2 Cor. 11:3, unde vedem temerea lui Pavel: *„Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credincioșia care este față de Hristos”*. Fraților, surorilor, să fim foarte atenți cui îi dăruim ascultare, să fim atenți cine ne vorbește!

Vers. 4: *„În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit sau dacă este vorba să primiți un alt duh pe care nu l-ați primit sau o altă Evanghelie pe care n-ați primit-o, of, cum îl îngăduiți de bine!”*. Nu! Noi nu îngăduim așa ceva, nu!

Nu știu dacă aici sunt unii care știu că în anul 1976 a fost aici un frate din New York care a vrut să ne informeze despre „învățătura celor șapte tunete” și m-a rugat să-i pun la dispoziție un timp pentru aceasta. Iar eu i-am spus: „Mai întâi vino cu mine în camera alăturată”; și el a spus pe scurt ceea ce dorea el să propovăduiască. Atunci eu i-am spus: „Frate scump, fii normal. Stai jos și ascultă”. Cu adevărat este așa că Dumnezeu trebuie să dăruiască har și noi suntem foarte, foarte mulțumitori.

Aceasta eu o mai spun încă o dată înaintea Feței lui Dumnezeu: nu există niciun frate pe pământ care să prețuiască atât de mult pe fratele Branham și slujba lui așa cum o fac eu. Eu sunt sută la sută convins că el a fost prorocul pe care Domnul nostru l-a trimis înainte: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului..*”. Dar ce a făcut Ilie? Făina din oală nu trebuia să scadă și untdelemnul din urcior nu trebuia să se împutineze. Ilie n-a adunat doar cele doisprezece pietre și a rezidit altarul, ci el a venit și a binecuvântat și făina n-a scăzut din oală. Ei au putut face mai departe aluat pentru pâini și untdelemnul nu s-a împutinat. Untdelemnul nu s-a împutinat din urcioare.

Dumnezeu ne-a dăruit totul. El ne-a pregătit masa bogat și ne-a adus înapoi la început și-I suntem mulțumitori pentru aceasta. Dar așa cum am scris în ultima scrisoare circulară, și Ioan a fost atât de copleșit de ceea ce el a trăit, încât a vrut să se închine îngerului; dar apoi a venit corectarea. Toată lauda și închinarea Îi aparține singurului Dumnezeu. Suntem mulțumitori pentru toate vasele, pentru toți aceia pe care Dumnezeu i-a putut folosi. Dar mai presus de toate Îi suntem mulțumitori iubitului nostru Domn, la a cărui înviere ne gândim astăzi într-un mod deosebit. El a luat puterea morții, a înviat și biruința Lui este biruința noastră. Unde îți este biruința, iadule? Unde îți este boldul, moarte? Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Isus Hristos, prin har!

Frați și surori, chiar dacă Cuvântul este propovăduit în slăbiciune, el rămâne puterea lui Dumnezeu. Propovăduirea Cuvântului crucii este o nebulie pentru cei ce sunt pe calea pierzării:

dar pentru aceia care suntem salvați, mântuiți, este puterea lui Dumnezeu. Fie ca astăzi să fie cu adevărat așa.

Iubiți frați și surori, vă rog să ascultați încă o dată cu atenție. Fie ca astăzi să se întâmple cu noi toți lucrul pentru care a murit Domnul nostru pe crucea Golgotei. Fie ca astăzi, toți, să primiți iertarea, împăcarea, harul și mântuirea, de la primul până la ultimul. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi și ne-a dăruit-o. Nu să ne gândim doar la Golgota, ci astăzi să trăim prin credință ceea ce s-a întâmplat acolo pentru noi, pentru ca astăzi să se întâmple cu noi, aici. Și așa cum am auzit: să mori cu Hristos: *„Acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu...”* pentru ca tot ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit nouă prin Golgota până la înviere și ridicarea în slavă să fie trăit. Atât de sigur cum Domnul a înviat, tot atât de sigur toți cei care au adormit în Isus Hristos vor învia la prima înviere și noi care vom fi rămas în viață vom fi transformați. Aceasta este o realitate divină. Nimeni n-are nicio influență asupra acestui eveniment. Dumnezeu a planificat așa și așa va fi. Ridicarea Lui în slavă este garanția pentru ridicarea noastră în slavă, că noi vom fi ridicați la cer și vom fi la Domnul pentru totdeauna. Așa cum am citit din Matei 26 de la v. 28: *„...Vă spun că de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi, voi care sunteți adunați acum înaintea Mea, cu voi care Mă urmați, cu voi care Mă credeți, voi serba Cina cu voi în Împărăția Tatălui Meu”*. Cu Avraam, Isaac și Iacov, cu toți din Vechiul și Noul Testament care vor fi și ei acolo.

Frați și surori, primiți-o ca o siguranță a credinței. Nu doar prin credință, ci cu o siguranță deplină, noi care acum suntem adunați înaintea Feței Domnului, în teamă și respect, Îl urmăm pe El, Îl credem pe El că vom avea parte de cină împreună cu El în Odaia de nuntă; și facem parte din gloata despre care este scris: *„Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor, și curat”* (Apoc. 19:7-8).

Să cuprindem încă o dată. Domnul nostru ne-a iubit atât de mult, a venit la noi și a luat asupra Lui toată pedeapsa noastră,

suferințele, durerile noastre și le-a purtat pe cruce, iar noi suntem liberi. Iar noi putem vesti biruința crucii, biruința Domnului nostru. Primiți-o prin credință! S-o mai repet încă o dată. Tineri și bătrâni, mici și mari, din fiecare popor, din fiecare națiune, din fiecare seminție, din fiecare culoare – pentru că Dumnezeu, în Hristos, a făgăduit că-i va binecuvânta pe toți, așa cum El i-a binecuvântat pe toți în Avraam – toți care acum aud adevăratul Cuvânt și sunt legați cu Dumnezeu, ei trăiesc ceea ce face Domnul în prezent. Nu vă îngrijorați de nimic. El va desăvârși lucrarea Lui.

Voi încheia cu Rom. 9 din care vom citi încă o dată binecunoscutul verset 28. Rom. 9:28: „*Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ cuvântul Lui*” (Domnul va face o lucrare scurtă și puternică – lb. germană). Și aceasta se va întâmpla în timpul nostru. Revenirea Domnului este foarte aproape. Să rămânem cu toții treji. Viața pământească își continuă cursul, dar în domeniul duhovnicesc noi suntem legați cu Domnul: dragostea interioară față de Dumnezeu, dragostea interioară față de Cuvânt și dragostea interioară unii față de alții. Domnul Își desăvârșește lucrarea Lui în zilele noastre. Așa cum atunci El a desăvârșit lucrarea de creație tot așa acum El desăvârșește lucrarea Lui de răscumpărare cu gloata răscumpărată prin Sânge. Gândiți-vă la 2 Corinteni. Nu plecați urechea niciunui om, ci deschideți-I urechea voastră numai Domnului, ca să se îplinească cuvintele: „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul*”. Nu ceea ce spune cineva, ci ceea ce spune Bisericii Duhul. Și Duhul va spune de fiecare dată ceea ce este scris în Cuvânt, pentru că Cuvântul a fost inspirat de Duhul lui Dumnezeu. El vorbește cu noi prin Cuvânt și Domnul desăvârșește lucrarea Lui cu gloata răscumpărată prin Sânge. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru în vecii vecilor. Aleluia. Amin.

Să ne ridicăm în picioare ca să-I mulțumim Domnului. Să avem un ceas de dedicare cu toți aceia care vor să-L mai trăiască pe Domnul. Nu știu dacă toți pot veni în față, dar acum să fie un ceas de dedicare cu o rugăciune interioară în noi toți pentru ca Domnul să aducă în noi la încheiere lucrarea isprăvită de răscumpărare și noi să trăim desăvârșirea împreună.

În timp ce ne plecăm capetele în rugăciune, ne cercetăm interiorul nostru și spunem: „Doamne, dăruiește-mi har. Permite-mi să fiu prezent la revenirea Ta, doresc să aparțin de acea gloată care ascultă acum de glasul Tău; spălat în Sângele Mielului, sfințit în Cuvântul adevărului și pecetluit cu Duhul Sfânt pentru ziua schimbării trupului”. Totul va fi descoperit în scurt timp. Noi suntem foarte aproape de sfârșit, dar de fiecare dată trebuie repetat și accentuat: haidem să rămânem treji.

Fie ca acum Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți în Noua Zeelandă, Australia, Canada, Statele Unite, Africa de Sud, toată Africa, în toate locurile, pe toate continentele. Fie ca binecuvântarea atotputernicului Dumnezeu să fie descoperită. Fie ca toți aceia care nu spun ceea ce are de spus Duhul, Bisericii, prin Cuvânt, toți aceia să tacă.

Iubite Domn, primește pe poporul Tău. Fie ca întreaga Ta Biserică să-Ți fie dedicată. Iubite Domn, Tu ai dat făgăduința că vei serba Cina. Tu l-ai trimis pe robul Tău cu mesajul Tău, Tu ne-ai adus înapoi la original, la început, la fundamentul apostolilor și prorocilor. Dăruiește-ne aceeași putere așa cum a fost descoperită atunci la început. Doamne, dăruiește har. Noi credem așa cum zice Scriptura și suntem mulțumitori pentru aceasta. Tu ai făcut totul. Tu ai luat robia roabă și ai dăruit daruri oamenilor, Tu ai adus Biserica la viață, Tu ai pus în Biserică slujbele și darurile cuvenite, Te-ai îngrijit pentru zidirea Bisericii.

Iubite Domn, Tu, în timpul nostru, l-ai trimis pe robul, prorocul Tău, cu mesajul Tău și-Ți mulțumim că noi putem purta acest mesaj până la marginile pământului. Dumnezeuule, acest ceas Îți este dedicat Ție, aceasta este ziua pe care Tu ai făcut-o.

Rămâneți unde sunteți, dar ridicați-vă mâinile. Să ne dedicăm cu toții viața noastră Domnului. Cu toții ne ridicăm mâinile noastre la Domnul nostru.

Iubite Domn, Tu ai pe pământ o gloată răscumpărată prin Sânge. Astăzi noi cei de aici și pe întreg pământul suntem adunați înaintea Feței Tale ca să auzim cuvintele Tale, să credem așa cum zice Scriptura, ca să trăim tot ceea ce ne-ai dăruit prin Golgota. Iubite

Domn, binecuvântează gloata răscumpărată prin Sânge cu fiecare binecuvântare care este în locurile cerești și încoronează-ne pe toți cu har și milă. Ție, atotputernicului Dumnezeu, Îți mulțumim în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia.

Frați și surori, ne luăm câteva momente ca, împreună, să-I mulțumim Domnului. Nimeni să nu fie prea zgomotos. Nu faceți mare gălăgie, dar, împreună, să-I mulțumim Domnului și fratele Borg Îi va mulțumi Domnului împreună cu noi. Noi cu toții Îi mulțumim Domnului și ne rugăm.

Cei care doresc să se lase botezați vă rog veniți acum în față. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Gândiți-vă la mine în rugăciunile voastre pentru următoarea călătorie. Trebuie să fiu puțin mai atent fiindcă dacă facem de cunoscut călătoriile unde vor avea loc adunările, atunci sunt unii oameni care n-au intenții bune cu noi. Laude și mulțumiri Domnului. Lăudat să fie Domnul nostru! Lăudat să fie Domnul nostru! Lăudat să fie Domnul nostru! Aleluia! Lăudat să fie Dumnezeul nostru.

Ieri am accentuat că credința este legată cu fapta. Domnul a spus: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit*” (Marcu 16:16). Botezul este legat cu ascultarea și noi trebuie să fim ascultători. Voi cu toții credeți în Isus Hristos ca fiind Mântuitorul și Răscumpărătorul vostru. Voi L-ați acceptat și L-ați primit ca Stăpân în viața voastră. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze! După serviciul divin ne vom duce la bazinul pentru botez. Fratele Miskys se va ruga împreună cu voi. Amin.

Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți din toate popoarele și din toate limbile, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.